

Разлоговъ. Сега, до виждане. Утре къмъ единайсетъ часа съмъ тукъ.

(Ржуватъ се. Разлоговъ излиза).

XVII

Самокосовъ. (Пакъ се замисля). Нѣма какво да му мисля! Въ този свѣтъ на лъжа и измама — само така се успѣва... Ще имъ направя образаца. Подписъ нѣма да слагамъ я! Какъ ще ме заловятъ? А като натрупамъ пари — да видишъ какъ ще ми трѣгне и въ изкуството! (Минава нѣколко крачки, после гледа еднѣ отъ картинитѣ си и пакъ става). А Хино какво направи? (погледна изъ вратата и като вижда нѣкого извиква) А, Геле, ти ли си? Ела, ела!...

(Влиза Гьолевъ).

Гьолевъ. Поздаавлявамъ те Самокосовъ! Ефекта е чудесенъ — неочакванъ! Ей сега бѣха съ мене Налетовъ и Стариновъ. И тѣ ще дойдатъ, но отидоха да купятъ цигари. Чудесно! И тѣ сж въ възторгъ!

Самокосовъ. Ако и тѣ сж художници! Особено Налетовъ — бездарникъ, а само се вре, дето не му е мѣстото.

Гьолевъ. Но той е членъ на Дружеството.

Самокосовъ. Между нравкитѣ и щурецътъ е гигантъ, казва поета.

Гьолевъ. Съгласенъ съмъ. Но и ние трѣбва да направимъ нѣщо за да ни приематъ въ дружеството. Глупавото общество гледа на членството.